

[Udenrigsministeren.]
altsaa passet bedre i Folketinget end i Landstinget, det skal jeg indrømme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Haäti.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3489).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 26. September 1927 aabnede Overenskomst angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser afsagte i Udlandet.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3593).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltesen): Den internationale Overenskomst angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser afsagte i Udlandet af 26. September 1927 har jeg herved den Ære at forelægge for det høje Ting. Overenskomsten slutter sig til den i Genève den 24. September 1923 aabnede Protokol angaaende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter, hvilken Protokol blev tiltraadt af Danmark den 30. Maj 1924 og ratificeret den 21. Marts 1925 efter at være blevet godkendt af Rigsdagen.

Det er oprindelig Folkeforbundets økonomiske og finansielle Udvalg, der har taget dette Spørgsmaal op, og man har gennem Protokollen søgt at løse et handelsretligt Spørgsmaal af stor Betydning.

De Uoverensstemmelser mellem de forskellige Landes Retssystemer, der har særlig Betydning for den internationale Handel, er omfattende og dybtgaaende, og det er kun lykkedes mellem enkelte Lande, hvor Retsopfattelsen og Retsudviklingen er nogenlunde ens, at tilvejebringe ensartede Bestemmelser paa det handelsretlige Omraade.

Spørgsmaalet om Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter vedrører et af de vigtigste Punkter paa det handelsretlige Omraade. I den internationale Handel aftales det hyppigt, at Stridigheder, der opstaar i Henhold til en afsluttet Forretning, skal henvises til Voldgift. I de almindelige Bestemmelser, i Henhold til hvilke Forretninger af denne Art afsluttes, indeholdes ofte Henvisning til Voldgift, idet en Voldgiftsinstitution er i Besiddelse af særlig Sagkundskab paa dette Omraade og derfor foretrakkes for de almindelige Domstole. Protokollen af 1923 søger at tilvejebringe større Sikkerhed i den internationale Handel. Den forpligter de kontraherende Stater til at godkende Gyldigheden af Overenskomster om Voldgift og til at lette ethvert Skridt, som under saadan Voldgiftsprocedur maa foretages paa dette Omraade i Overensstemmelse med deres Lovgivning. Staterne forpligter sig endvidere til at sikre, at Voldgiftskendelser, som er afsagt paa deres eget Omraade, bliver gennemført.

Protokollen af 1923 taler imidlertid kun om Eksekution af Voldgiftskendelser, afsagte paa vedkommende Stats eget Territorium, men hjemler ikke Adgang til Eksekution af Kendelser, afsagte i Udlandet. Da der fra Forretningsverdenens Side udtaltes Ønsker om at afhjælpe denne Mangel, nedsatte Folkeforbundet en særlig Komité af Jurister til at undersøge de meget indviklede Spørgsmaal, der stod i Forbindelse med denne Sag. Ekspertkomiteen afgav en Betænkning, der stillede de forskellige Regeringer med Anmodning om at tage Stilling til et af Komiteen udarbejdet Forslag til en ny Protokol, der skulde supplere den tidligere.

Udkastet forelagdes her i Landet for Ministeriet for Industri, Handel og Søfart og Justitsministeriet, der med enkelte Ændringer kunde godkende Udkastet under Forudsætning af, at det tiltraadtes under samme Forbehold, som toges overfor Protokollen af 1923, nemlig om Voldgiftskendelsernes Indbringelse for de almindelige Domstole, saaledes at det ikke overlades Kongens Foged at paadømme Indsigelser. Spørgsmaalet var paa Dagsordenen paa